

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119438779
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6119438779.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: N. W. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XX B. Z., zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26 Košice, IČO: 47237406, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4 Bratislava, IČO: 00585441, o zaplatenie sumy 221,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu B. Z. (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 13. novembra 2020 č.k. 13Csp/72/2020-130 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 221,12 eura a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%.

1.2. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 221,12 eura titulom poistného plnenia z poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30. 12. 2013 pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla k vozidlu Mazda 5 evidenčné číslo: B (ďalej len „poistná zmluva“). Ku škodovej udalosti malo dôjsť dňa 14. 05. 2019 vedenej u žalovaného pod č. XXXXXXXXXXXX, pri ktorej došlo k poškodeniu jeho motorového vozidla Mazda 5 EČV: B. tak, že uvedeného dňa pod vplyvom silného vetra na jeho zaparkované vozidlo z niektorého z balkónov spadol neznámy predmet, zrejme popolník a poškodil mu čelné sklo, za opravu ktorého uhradil sumu 245,69 eur. Pri 10% spoluúčasti si voči žalovanému uplatnil zaplatenie poistného plnenia vo výške 221,12 eura. Taktiež sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania, nakoľko je žalovaný s plnením peňažného dlhu v omeškaní.

1.2.1. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že bola uzavretá poistná zmluva, ktorej súčasťou bol i verejný prísľub žalovanej 2019/Q2. Týmto prísľubom sa žalovaná zaviazala, že ak na motorovom vozidle poistenom povinným zmluvným poistením dôjde ku škode v dôsledku živeľnej udalosti v období trvania zmluvného vzťahu, najskôr od 01. 04. 2019 do 29. 06. 2020, poskytne poistné plnenie. Žalobca si z tohto prísľubu uplatnil poistné plnenie za škodu vzniknutú dňa 14. 05. 2019, a to poškodenie čelného skla na poistenom vozidle, ku ktorej malo dôjsť tak, že v dôsledku silného vetra z niektorého z balkónov spadol na jeho vozidlo pravdepodobne popolník a poškodil mu čelné sklo.

1.3. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 788, § 795 ods. 1, § 797 ods. 1, § 806 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 1 zákona číslo 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“), §

3 ods. 2 zákona číslo 42/1994 Zb. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o civilnej ochrane“).

1.4. Konštatoval, že nárok uplatnený žalobcom je nárokom z verejného prísľubu žalovaného z povinného zmluvného poistenia, ktoré bolo medzi stranami uzavreté podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení. Nemôže ísť o havarijné poistenie týkajúce sa poškodeného vozidla, preto nárok žalobcu na poistné plnenie môže byť dôvodný výlučne pri splnení podmienok uvedených vo verejnom prísľube žalovanej 2019/Q2. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že poistné plnenie na základe verejného prísľubu mal povinnosť poskytnúť iba v prípade, ak by bolo došlo k víchrici, čo preukázané nebolo. Z obsahu predmetného verejného prísľubu vyplýva, že plnenie sa zaviazal poskytnúť ak dôjde k živeľnej udalosti a v jej dôsledku k pádu predmetu, ktorý nie je súčasťou poistenej veci na túto vec, čím sa vec poškodí. Ak by bolo preukázané, že došlo k živeľnej udalosti a pri nej k poškodeniu vozidla žalobcu, vznikol by žalobcovi nárok na poistné plnenie. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 2 zákona o civilnej ochrane, v ktorom je definovaná živeľná udalosť.

1.5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že došlo k akejkoľvek živeľnej udalosti a v dôsledku nej k pádu predmetu na jeho vozidlo. Žalobca teda nepreukázal vznik svojho nároku na poistné plnenie z verejného prísľubu. K poškodeniu vozidla žalobcu totiž mohlo dôjsť pri páde akéhokoľvek predmetu aj z iného dôvodu, než že by jeho príčinou bola živeľná udalosť. Skutočnosť, že by bola nastala živeľná udalosť žalobca nepreukázal. Žalobca nepreukázal ani to, že k poškodeniu čelného skla motorového vozidla žalobcu naozaj došlo, v tomto smere žalobca neprodukoval žiadny dôkaz. Nepredložil ani žiadny dôkaz (napr. fotodokumentáciu) o tom, že by vôbec jeho sklo poškodené bolo. Z dôvodu, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Z dôvodu, že súd považuje nárok žalobcu na poistné plnenie za nepreukázaný, nezaoberal sa súd ďalšími námietkami žalovaného v smere, že žalobca nepreukázal, že by bol faktúru uhradil, resp. že by žaloba žalobcu trpela nedostatkami.

1.6. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) a žalovanej, ktorá bola úspešná, priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca. Dôvodil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Dôvodil tým, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu, predstavuje nárok na poistné plnenie, ktoré si uplatnil poistený z povinného zmluvného poistenia, ktorého súčasťou je verejný prísľub. Vo verejnom prísľube nie je viazané poskytnutie poistného plnenia v dôsledku pádu predmetu aj na existenciu víchrice alebo inej pridruženej živeľnej udalosti. Preto bez ohľadu na to, v zmysle verejného prísľubu, či vietor dosahoval silu víchrice alebo nie, je daný nárok žalobcu na poistné plnenie podľa textu verejného prísľubu, ak pád popolníka na čelné sklo vozidla bo zapríčinený vyššou mocou, čo je v danom prípade splnené. Z tohto dôvodu došlo k nesprávnemu gramatickému výkladu textu verejného prísľubu, v dôsledku čoho došlo k zamietnutiu žaloby. Podľa žalobcu, samostatnou živeľnou udalosťou je pád predmetu ako aj víchrica alebo iná živeľná udalosť. Ak v danej veci došlo k pádu predmetu na vozidlo, ide o živeľnú udalosť samo o sebe podľa textu verejného prísľubu, ktorá nie je viazaná na inú živeľnú udalosť, v dôsledku ktorej mal predmet spadnúť, ako dedukuje súd. Ide o svojvoľný záver súdu, ktorý nemá oporu vo verejnom prísľube. Žalovaný vo verejnom prísľube za živeľnú udalosť označil aj pád iných predmetom, pričom teraz odmieta výplatu poistného plnenia. Verejný prísľub neobsahuje žiadnu ďalšiu podmienku existencie inej živeľnej udalosti, okrem toho, že spadne predmet, ktorým je spôsobená škoda.

2.2. Ďalej žalobca v podanom odvolaní namieta, že ustanovenie verejného prísľubu je neprijateľná zmluvná podmienka. Toto svoje tvrdenie odôvodnil ustanovením § 53 ods. 1, ods. 4 písm. o/ Občianskeho zákona a komentárom Občianskeho zákonníka.

2.3. Odvolateľ ďalej dôvodí, že skutočnosť, či sa daná poistná udalosť stala alebo nie, medzi stranami nebola sporná. Žalovaná uvedenú skutočnosť, nenamietala. Po ohlásení poistnej udalosti je to práve žalovaná, ktorá má vykonávať šetrenie danej poistnej udalosti. Jedinou spornou skutočnosťou bolo iba to, či popolník spadol na poškodené vozidlo v dôsledku víchrice. Považuje za svojvoľný záver súdu o tom, že žalobca nepreukázal skutočnosti, ktoré medzi stranami sporné neboli. Ak žalovaný nespochybnil pád popolníka ako taký na vozidlo žalobcu, spochybnil iba poveternostné podmienky, dôvod pre nevyplatenie poistného plnenia nemôže neskôr ani meniť. Napriek tomu v súdnom konaní súd

namiesto žalovaného sám zmenil dôvod, t.j., že nebol preukázaný pád popolníka na vozidlo žalobcu. Súd si svojvoľne nesporné skutočnosti vyložil ako sporné a neaplikoval ustanovenie § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka, kedy zmenil dôvod neposkytnutia plnenia na nepreukázanie pádu popolníka napriek tomu, že to nebol dôvod na neposkytnutie poistného plnenia. Žalobca predložil faktúru, v ktorej bola presne vyčíslená suma za opravu poškodeného čelného skla. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice sp.zn. 3Cob/13/2020. Dodal, že poisťovňa má nahrádzať vzniknutú škodu, nakoľko to je účelom a zmyslom poistenia. V danom prípade bola predložená faktúra za opravu, ktorá reflektovala všetky vzniknuté poškodenia a potrebu navrátenia poškodeného vozidla do stavu pred poistnou udalosťou. Žalobca predložením dôkazov spolu so žalobným návrhom dostatočne preukázal, že k poistnej udalosti došlo, pričom žalovaná túto skutočnosť nenamietala.

2.4. Odvolateľ ďalej poukazuje na skutočnosť, že žalovaná žiadne zákonom stanovené dôvody, pre ktoré nevyplatila poistné plnenie, nepredložila, čím nepreukázala tvrdené, a to že sú tu dôvody na nepriznanie nároku na poistné plnenie, v dôsledku čoho poisťovňa neuniesla dôkazné bremeno. Je to práve žalovaná, ktorá musí preukázať dôvodnosť nepriznania poistného plnenia už pri ukončení šetrenia.

2.5. Odvolateľ poukázal na právnu istotu citovaním čl. 2 CSP, komentárom k CSP, rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co 206/2016, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co 74/2019, Okresného súdu Bratislava I. sp.zn. 31Cb 105/2016. Dôvodil tiež, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil danú vec, nezaoberal sa spornou skutočnosťou, ktorej bolo potrebné v konaní venovať náležitú pozornosť, ale sa jednostranne priklonil na stranu žalovanej. Ak žalovaná krátila poistné plnenie, mala preukázať dôvodnosť svojho konania, čo sa nestalo.

2.6. Navrhuje zmeniť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe žalobcu vyhovieť a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania, resp. zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené a dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Predmetom konania v danej veci bol nárok žalobcu, uplatnený žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 25. 11. 2019, na zaplatenie sumy 221,12 eura s príslušenstvom z titulu poistného plnenia v dôsledku poistnej udalosti, ku ktorej malo dôjsť dňa 14. 05. 2019 na základe poistnej zmluvy uzavretej so žalovanou, ktorej súčasťou bol verejný prísľub 2019Q2. K poistnej udalosti malo dôjsť v dôsledku pádu veci (pravdepodobne popolníka) počas silného vetra z niektorého z balkónov. Žalovaná odmietla poistné plnenie.

5.1. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, dôvodiac neunesením dôkazného bremena zo strany žalobcu, ktorý nepreukázal vznik nároku na poistné plnenie z verejného prísľubu, keď žalobca nepredložil súdu žiadny dôkaz o tom, že k poškodeniu čelného skla motorového vozidla naozaj došlo.

5.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil žalobca, ktorý napadol rozsudok odvolaním namietajúc vadu konania, nesprávne zistený skutkový stav súdom prvej inštancie a nesprávne právne posúdenie danej veci. Dôvodil tým, že mal to byť práve žalovaný, ktorý mal svoje tvrdenia, prečo mu neplnil, preukázať.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže sice doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré odvolateľ môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

9. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobcom, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd iba dodáva, že v právnej praxi platí, že spravidla poistený, domáhajúci sa náhrady škody, musí preukázať, že nastala škodová udalosť, že mu vznikla škoda a škoda je v príčinnej súvislosti s poistnou škodovou udalosťou. Na poisťovateľovi je potom aby dokázal dôvod, ktorý ho zbavuje povinnosti k odškodneniu. Z uvedeného vyplýva, že poistený musí v prvom rade preukázať, že došlo k poistnej udalosti, pri ktorej mu vznikla škoda, na ktorú sa vzťahuje uzavreté poistenie. Taktiež musí preukázať, že táto škoda je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Až následne potom poisťovateľ musí preukázať dôvod, ktorý ho zbavil povinnosti vyplatiť poistné plnenie.

11.1. V danom prípade žalobca iba v podanej žalobe tvrdí, že došlo k poistnej udalosti na základe verejného príslubu žalovaného, žiadnym spôsobom, dokladom, či fotodokumentáciou nepreukázal, že skutočne k tejto poistnej udalosti (poškodenie čelného skla na motorovom vozidle) došlo. Taktiež žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodenie čelného skla (ktoré preukazoval faktúrou o oprave čelného skla) došlo v dôsledku živeľnej udalosti a pádu veci z niektorého z balkónov. Iba samotné

takéto tvrdenie žalobcu (bez predloženia akýchkoľvek dôkazov) nemôže zakladať jeho nárok na poistné plnenie, keďže základnú podmienku, existenciu poistnej udalosti (vznik škody v súvislosti s poistnou udalosťou) nepreukázal. Žalobca nepredložil súdu prvej inštancie žiadny dôkaz, žiadnu fotodokumentáciu, ktorá by preukazovala, že k poistnej udalosti, na ktorú sa verejný príslub vzťahuje, vôbec došlo, že k nej došlo práve v deň, ktorý sám uvádza, za situácie a spôsobom, ktorý sám tvrdí. Správny bol preto záver súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, keď nepreukázal poškodenie čelného skla v dôsledku udalosti, ktorú tvrdí, ktorá skutočnosť je dôvodom na zamietnutie žaloby.

12. Odvolací súd sa podľa ustanovenia § 387 ods. 3 CSP, ktoré ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami uvedenými v podanom odvolaní, zaoberal námietkami žalobcu uvedenými v podanom odvolaní.

12.1. Odvolateľ namieta vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolaciemu súdu však z podaného odvolania nevyplýva a odvolateľ ani presne nešpecifikuje, akého procesného pochybenia, resp. akej chyby v konaní sa súd prvej inštancie mal dopustiť, ktorá spôsobila nesprávne rozhodnutie vo veci. Vzhľadom k tomu, že odvolateľ presne túto vadu konania nešpecifikoval, ďalej sa zaoberal podľa neho iba nesprávnym právnym posúdením veci a nesprávnymi skutkovými zisteniami súdom prvej inštancie, odvolací súd sa touto námietkou ďalej nezaoberal.

12.2. Odvolateľ ďalej v podanom odvolaní namieta nesprávne vyhodnotenie a nesprávny výklad predmetného verejného príslubu.

12.3. V dôsledku tejto námietky odvolací súd podrobne sa oboznámil a predmetný verejný príslub preskúmal. Je nesporné, že žalovaná dňa 01. 03. 2019 vydala verejný príslub 2019Q2 na rozšírenie poistného krytia vzniknutého poistnou zmluvou, predmetom ktorej je povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla o krytie škôd na majetku pre prípad živelnej udalosti. Už z úvodného označenia tohto verejného príslubu je zrejmé, že žalovaná sa zaväzuje na krytie škôd v dôsledku živelnej udalosti.

12.3.1. Žalobca v podanom odvolaní namieta, že pre pád predmetu nie je podstatné, či v tom čase išlo o živelnú udalosť, alebo nie, nakoľko na skutočnosť, že došlo k pádu predmetu na vozidlo, ide o živelnú udalosť samo o sebe, ktorá nie je viazaná na inú živelnú udalosť! Vzhľadom k tomu, že už v samotnom označení verejného príslubu je uvedené, že ide o krytie škôd pre prípad živelnej udalosti, je až ad absurdum tvrdenie žalobcu, že pád predmetu na vozidlo je samotnou živelnou udalosťou a nie je potrebná existencia žiadnej inej. Ani z ďalšieho textu tohto verejného príslubu tvrdenie žalobcu, že nie je potrebná existencia živelnej udalosti, nevyplýva. Z poslednej vety ustanovenia (v) tohto príslubu, ktorá znie: „spoločnosť KOKOPERATIVA poskytne plnenie, ak dôjde k poškodeniu alebo zničeniu motorového vozidla, a to nasledovnými živelnými udalosťami: nárazom alebo zrútením lietadla alebo jeho častí, pádom stromov, stožiarov a iných predmetov, ak nie sú súčasťou poistenej veci, povodňou, záplavou, zemetrasením, tiažou snehu, námrazou, víchricou, zosuvom pôdy, zrútením skál alebo zemín, zosúvaním alebo zrútením lavín, ak tieto živelné udalosti boli spôsobené pôsobením vyššej moci“. Z tohto ustanovenia teda jednoznačne vyplýva, že musí ísť o živelnú udalosť, spôsobenú pôsobením vyššej moci. Tvrdenie žalobcu, že už samotný pád predmetu je živelnou udalosťou, je vytrhnuté z celého kontextu predmetného verejného príslubu, týkajúce sa krytia škôd v prípade živelnej udalosti. Žalobca v priebehu konania nepreukázal splnenie tejto podmienky, nepreukázal jednak samotné poškodenie vozidla v dôsledku živelnej udalosti (samotná faktúra nie je dôkazom, že k poškodeniu došlo v dôsledku živelnej udalosti), nepreukázal, že v čase poškodenia vozidla bola živelná udalosť a nepreukázal ani príčinnú súvislosť, že škoda mu vznikla v dôsledku živelnej udalosti v zmysle tohto verejného príslubu. Z uvedeného dôvodu túto námietku odvolateľa odvolací súd vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

12.4. Odvolateľ ďalej namieta, že vyššie uvedené ustanovenie verejného príslubu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V odôvodnení poukázal iba na ustanovenia Občianskeho zákonníka bez ich akejkoľvek aplikácie na daný skutkový stav, na komentár Občianskeho zákonníka, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR.

12.4.1. K tejto odvolacej námietke odvolací súd iba dodáva, že nemal čo preskúmať, keďže žalobca v tejto časti odvolania vôbec neuviedol, v čom súd prvej inštancie porušil ochranu spotrebiteľa, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie v tejto časti. Námietka, že ustanovenie (nie je zrejmé ktoré) verejného príslubu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku je neurčitá, nezrozumiteľná a nejasná. Verejný príslub žalovanej je jednostranný právny úkon, vydanie ktorého je plne v kompetencii a v oprávnení žalovanej, na vydanie ktorého poistenci nemajú žiadny právny dosah. Je iba na vôli žalovanej, či takýto príslub svojim poistencom dá, alebo nie. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, čo mal žalobca

na myslí, keď uviedol, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z tohto dôvodu námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

12.5. Odvolateľ ďalej namieta nesprávny záver súdu prvej inštancie, že neunesol dôkazné bremeno, žalovaná menila dôvod neplnenia, čo je v rozpore s ustanovením § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

12.5.1. Odvolací súd po preskúmaní námietky odvolateľa, napadnutého rozhodnutia, konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru o nedôvodnosti a neopodstatnenosti tejto námietky.

12.5.1.1. Dôkazné bremeno je inštitútom práva procesného, pretože je nerozlučne spojené s civilným sporovým konaním, a to bremenom tvrdenia, a prejavuje sa vo výsledku sporu. Odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) v odôvodnení svojho rozsudku náležite uviedol, na základe akých skutočností dospel k záveru, že žalobca v zmysle ustanovenia § 185 CSP neunesol procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností (nad všetky pochybnosti) a teda ani dôkazné bremeno, čo malo v danej veci za následok zamietnutie žaloby. Významné povinnosti v rámci dokazovania patria aj účastníkom konania. Účastník musí na preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy. Ak navrhnuté dôkazy súd vykoná a preukáže sa nimi skutkové okolnosti tvrdené účastníkom, hovoríme, že účastník uniesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania. Ak tvrdenie účastník nepreukáže, súd rozhodne nepriaznivo voči tomuto účastníkovi. V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania. Ak tvrdenie účastník nepreukáže, súd rozhodne nepriaznivo voči tomuto účastníkovi. V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Ak v danom prípade žalobca tvrdí, že žalovaný mu má ešte vyplatiť peňažnú pohľadávku prihlásenú v konkurze, musí preukázať skutočnosti, na základe ktorých mu jeho právo patrí. Napriek dôkazom predloženým v konaní, nárok žalobcu preukázaný nebol. Aj v zmysle nálezu II. ÚS 38/2015 „Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky. Ide teda o stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí.“ (viď napr. 5Obdo 31/2019, 5Cdo 170/2008).

12.5.2. V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že je to predovšetkým žalobca, ako poistenec, ktorý musí vznik a existenciu škody nahlásiť poisťovni, avšak za predpokladu, že vznik tejto škody je schopný preukázať aj dôkazmi a nie iba jeho subjektívnym tvrdením. V danom prípade žalobca ani v podanej žalobe nešpecifikoval základné údaje k vzniku poistnej udalosti, t. j. presný dátum vzniku, priebeh škodovej udalosti, ďalej že uplatnený nárok je založený práve na tejto škodovej udalosti. K tomuto tvrdeniu je povinný predložiť minimálne dôkazy (napr. fotodokumentáciu poškodeného čelného skla), dôkazy o tom, že v čase vzniku škody bola na danom území, na ktorom škoda vznikla, živelná udalosť, víchrica. V danej veci však žalobca skutočne žiadnym spôsobom nepreukázal ani samotný vznik škody, t. j. poškodenie čelného skla, pričom je potrebné konštatovať, že samotná faktúra, ktorou bola žalobcovi vyfakturovaná oprava čelného skla, takýmto dôkazom byť nemôže. Z predmetnej faktúry, ktorá je založená na č.l. 14 spisu vôbec nevyplýva, kedy malo dôjsť k poškodeniu čelného skla, nevyplýva, že k poškodeniu došlo dňa 14. 05. 2019, že došlo v dôsledku živelných udalostí. Z tejto faktúry je zrejme iba skutočnosť, že žalobcovi bola vyfakturovaná oprava čelného skla. Okrem toho je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že ku škodovej udalosti malo dôjsť dňa 14. 05. 2019, pričom oprava bola vykonaná dňa 05. 06. 2019. Žalobca neozrejmil opravu čelného skla po troch týždňoch od vzniku udalosti. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca dôkazné bremeno svojich tvrdení nepreukázal.

12.5.3. Námietka, že súd prvej inštancie ignoroval ustanovenie § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka taktiež neobstojí. Vzhľadom k tomu, že pravdepodobne ani žalovaná nemala dostatok dôkazov zo strany žalobcu k existencii a vzniku poistnej udalosti, odvolaciemu súdu nebol zrejme ani dôvod odmietnutia žalovanej plnenia žalobcovi, keďže žalobcom predložené oznámenie o riešení škodovej udalosti, ktoré je založené na č.l. 18, je absolútne nečitateľné. Žalobca nebol v priebehu konania schopný predložiť súdu prvej inštancie čitateľné oznámenie o riešení škodovej udalosti, pojednávania sa nezúčastnil, svoju neúčasť síce ospravedlnil, v písomnom ospravedlnení zopakoval svoje tvrdenia zo žaloby a navyše dodal, že žalovaný v podanom odpore nepredložil žiadne zákonom stanovené dôvody, pre ktoré nevyplatil poistné plnenie, čím nepreukázal tvrdené, že sú tu dôvody na nepriznanie nároku na poistné plnenie a teda poisťovňa neunesla dôkazné bremeno. Odvolaciemu súdu, vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, nie je zrejme, či ide o absolútne účelové tvrdenie (že žalovaný neunesol dôkazné bremeno), alebo nepochopenie inštitútu dôkazného bremena právny zástupcom žalobcu. V prvom rade pri nároku na poistné plnenie je prvoradou povinnosťou poistenca, aby svoj nárok preukázal a nie na strane poisťovne, aby preukazovala, že poistený nemá

nárok na poistné plnenie, pretože sám nepreukázal existenciu škody. Žalovaná už v podanom odpore namietala, že žaloba nespĺňa základné kritériá požadované ustanovením § 132 CSP, keď žalobca nešpecifikoval základné údaje - napr. o priebehu škodovej udalosti, ani o ďalších realizovaných úkonoch týkajúcich sa škodovej udalosti, pričom vo všeobecnosti svoj uplatňovaný nárok zakladá práve na škodovej udalosti. Žalobca však údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, nedoplnil ich ani po tejto námietke žalovanej uvedenej v podanom odpore, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na predmetné ustanovenie CSP, postačujúce. Z týchto dôvodov odvolací súd námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

12.6. Odvolateľ ďalej v podanom odvolaní uvádza, že v konaní predložil dôkaz - faktúru za opravu motorového vozidla, ktorá skutočnosť má byť postačujúca na preukázanie existencie vzniku škody, výšky škody a teda nároku žalobcu na poistné plnenie.

12.6.1. S týmto záverom žalobcu sa odvolací súd nestotožnil. Faktúra sama o sebe, keďže z nej nevyplýva, že išlo o opravu poškodeného čelného skla práve v dôsledku živelnej udalosti, nie je postačujúcim dôkazom na preukázanie pravdivosti a opodstatnenosti tvrdenia žalobcu o existencii vzniku a výšky škody v dôsledku živelnej udalosti. Tak, ako odvolací súd už v predchádzajúcich bodoch uviedol, z tejto faktúry nevyplýva, že oprava čelného skla bola vykonaná práve v dôsledku živelnej udalosti, z ktorej si žalobca odvodzuje svoj nárok na poistné plnenie. Z tohto dôvodu odvolací súd ani tejto námietke odvolateľa nevyhovet a vyhodnotil ju ako účelovú.

12.7. Ďalej odvolateľ v podanom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie, arbitrárnosť rozhodnutia, rozpor s právnou istotou, ako aj popieranie zásad právneho štátu.

12.7.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Pojem „právo na spravodlivý proces“ ešte nie je ustálené definovaný v rozhodnutiach najvyššieho súdu, ale vyplýva z bohatej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky k čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a spravodlivým procesom sa rozumie celý postup a ucelený reťazec postupov, kedy sú súdnou cestou chránené práva a právom chránené záujmy osôb. Povedané inými slovami, právo na spravodlivý proces je ústavou (dohovorom) zaručené právo každého na prístup k nezávislému a nestrannému sudcovi. Ide o zákonom stanovený procesný postup a zákonom upravené súdne konanie. Ide teda o celý reťazec záruk zákonnosti, ktoré v súhrne zodpovedajú nárokom ústavnosti, vyjadrenej v ústavnom poriadku Slovenskej republiky.

12.7.2. Pod porušením práva na spravodlivý proces je potrebné rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae, teda odmietnutia spravodlivosti (obdobne napr. uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 2Cdo/141/2017 z 30. augusta 2018). Všeobecné súdy v sporovom súdnom konaní nemajú poskytovať formálny, či formalistický výklad a aplikáciu práva, ale majú poskytovať taký výklad a aplikáciu práva, ktorý je materiálnou ochranou zákonnosti, aby bola zabezpečená spravodlivá a účinná ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu (porovnaj čl. 2 ods. 1 Základných princípov CSP). Civilné sporové konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie. K základným právam strany sporu, obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí i právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci G. R. proti Š., rozsudok zo dňa 21.X.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, R. T. proti Š., rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, V. D. H. proti H., rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06

zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010

zo dňa 4.5.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.6.2008), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom

na okolností každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti).

12.7.3. Za svojvoľu, ktorá má za následok porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky všeobecným súdom, treba považovať aj nerešpektovanie kogentnej normy a prílišný formalizmus pri výklade a aplikácii právnych noriem, ako aj prípady, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie nezdôvodnil buď vôbec alebo tak urobil celkom nedostatočne, prípadne ak ho založil na dôvodoch, ktoré v okolnostiach konkrétnej veci nemajú zjavne žiadnu relevanciu (pozri uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 110/09 z 2. apríla 2009).

12.7.4. Aplikujúc vyššie uvedené závery súdnej praxe na danú prejednávajúcu vec, odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na konštatovanie, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nakoľko v danej veci aplikoval správne ustanovenia Občianskeho zákonníka, vychádzal z verejného prísľubu. Taktiež nie je možné konštatovať, že jeho rozhodnutie je v dôsledku nedostatočného odôvodnenia nepreskúmateľné, nakoľko súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení rozhodnutia svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil, tieto riadnym spôsobom aj po právnej stránke odôvodnil. Nie je možné v danom prípade ani v danej veci hovoriť o arbitrárnosti (svojvoľnosti) rozhodnutia súdom prvej inštancie, nakoľko súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, potrebnými pre rozhodnutie v danej veci, vysporiadal sa predovšetkým s tým, že žalobca nepredložil súdu žiadne relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Rozhodnutie je v súlade so súdnou praxou v danej oblasti, je riadnym spôsobom odôvodnené a bolo založené na dôvodoch, ktoré v konkrétnej veci majú relevanciu. Z týchto dôvodov námietku odvolateľa týkajúcu sa arbitrárnosti, svojvoľnosti rozhodnutia, ako aj rozporu s právnou istotou vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 a § 255 ods. 2 CSP. Úspešnou v odvolacom konaní bola žalovaná, keďže odvolací súd odvolanie žalobcu ako nedôvodné zamietol. Z tohto dôvodu priznal odvolací súd žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou

organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).